

Argumenty pro ty, kteří stále nechápou

Náš vstup do Evropské unie znamená konec samostatnosti, konec svobody, konec suverenity. Vyrábět něco vlastního, prosadit se v konkurenci, proniknout na zahraniční trhy, proslavit se ve světě, jako kdysi bude navždy zneemožněno, pokud budou o nás rozhodovat i o takových věcech a životních potřebách, tak jak bylo zveřejněno před časem v tisku. Likvidaci našeho bytí se už ani nesnaží pánové z EU zakrývat. Velmi dobře vědí, že zemědělství je záruka suverenity. Proto také

	Požadavek ČR:	povolání EU:
Orná půda	2,4 ha v mil.	2,25
Obilí prům.	4,37 t/ha	4,18
Vínice	3 600	0
Krmivo	30 000 t	22 8 00 t
Počet krav	230 000 ks	60 500 ks
Ovce, kozy	130 000 ks	44 000 ks
Cukr	505 t/tis.	454
Mléko	3,1 mil/ha	2,5
Škrob bram.	51 tis./t	17
Len	5 500 t/ha	1 200
Rajčata	11 000 t	6 900 t

Zákazy a další omezování výroby nás bude nutit vše dovážet a o to jim přece jde!

St. Říha, Brno

Účetní triky!

Účetní pravidla slouží na vytvoření standardního rámce, v němž je možné hodnotit finanční situaci firem nebo vlád!

Přečetl jsem článek Josepha E. Stiglitze, nositele Nobelovy ceny za ekonomii z roku 2001, který je profesorem ekonomie a financí na Columbia University a autorem knihy Globalizace a její odpůrci o zkrslujících účetních pravidlech Mezinárodního měnového fondu. Chtěl bych seznámit čtenáře o tom jak vypadá takové účetnictví v národním hospodářství, potažmo evropském a popřípadě světovém.

Zde se popisují skandály kolem auditora Arthura Andersona a společnosti Enron v Americe, které zaostřily pozornost na účetnictví v soukromých firmách. Rozsah této korupce by nás však neměl oslepit tak, že bychom neviděli nepravosti, které se odehrávají také v účetnictví veřejného sektoru tj. státu.

Účetní pravidla slouží na vytvoření standardního rámce, v němž je možné hodnotit finanční situaci firem nebo vlád! Takový špatný účetní rámec vede k špatným informacím. Mizerná informace vede k špatným rozhodnutím s vážnými dlouhodobými následky. Pro čtenáře bych chtěl upozornit, že toto platí jak v soukromém sektoru, ale hlavně státním!

Enron a další firmy předvedly, jak lze účetní pravidla překroutit a znásilnit tak, aby obraz o stavu firmy byl zcela zavádějící. Historicky největší účetní podvod se loni - obrovský rozpočtový přebytek z let 2000 a 2001 ve výši 3 biliónů dolarů - přeměnil na deficit dosahující 2 biliónů dolarů v roce 2002! Váženy čtenáři to je houpačka? Kolik let čekali investoři Enronu, než zjistili, že něco neklape.

Bushova vláda nezůstala pozadu a předvedla, jak lze účetní pravidla překroutit, aby obraz o národním hospodářství byl zcela zavádějící. Takové nečekané a rozsáhlé změny v americkém postoji k fiskální (týkající se státní pokladny) politice však už předem dávají tušit, jak asi bude masivní měřítko budoucích problémů! Stejně jako v případě Enronu, bude trvat několik let, než na povrch vyplave všechna závažná Bushova podvoda. Bushova vláda bude všechnu vinu svádět na topici se ekonomiku, smělu a neúmyslné chybné rozpočtové odhady.

Stejně to, ale dopadne v České republice a hlavně v EU! Pozorný čtenář se zeptá proč? Nejenom USA a EU nejsou jedinými společenstvími, které tolerují oficiální účetní podfuky! MMF, který ovládá 10 nejbohatších rodin světa, zavádí v Latinské Americe a v tzv. rozvojovém světě (kam bohužel počítají "postkomunistické" země) účetní rámce, které nejenže nemají valný smysl, ale které vedou k zbytečné úspornosti. U některých nejchudších zemí světa, které jsou nejvíce závislé na cizí pomoci. MMF tvrdí, že zahraniční pomoc by se ve vládních rozpočtech neměla objevovat jako příjmová položka. Ale co jiného než příjem je finanční pomoc? MMF tvrdí, že finanční pomoc zvenčí je nestálá a země se na ni nemohou spoléhat. Holou pravdou je, že pomoc v těchto chudých zemích je stabilnější příjmovou položkou než vlastní příjem z daní! Čtenáři divíš se? Uvědom si, že se zlikvidoval veškerý průmysl, který vytvářel bohatství těchto zemí. Nebudu zde rozebírat příčiny tohoto stavu, protože by to vydalo na desítky článků. Podle logiky MMF se do rozpočtů nemá počítat ani pomoc, ani příjem z daní??? Pokud se věci mají takto, jsou všechny země světa v pěkném průšvihů.

Myšlenka, že všechna zahraniční pomoc by měla být převedena do rezerv, je absurdní. Přeci země, které ta-

upírají našim zemědělcům a tím pádem nám všem stejné příspěvky jako ostatním. Ze všech členských států a kandidátů budeme na tom nejhůře, dostaneme nejmenší dotace a to ještě za jakých podmínek. Nesplníme-li nějakou jejich směrnici, dostaneme pokutu, přijdeme i o to malé procento dotací a ještě nás postihnou sankce. Takový chomout na nás připravují. Jedná se konkrétně o:

	povolání EU:
2,4 ha v mil.	2,25
4,37 t/ha	4,18
3 600	0
30 000 t	22 8 00 t
230 000 ks	60 500 ks
130 000 ks	44 000 ks
505 t/tis.	454
3,1 mil/ha	2,5
51 tis./t	17
5 500 t/ha	1 200
11 000 t	6 900 t

Zákazy a další omezování výroby nás bude nutit vše dovážet a o to jim přece jde!

St. Říha, Brno

Azyl ve Velké Británii

Všichni žadatelé o azyl ve Velké Británii budou odesláni do Albánie, kde vyrostou speciální uprchlická střediska. Vláda Tonyho Blaira spoléhá především na odstraňující efekt takového rozhodnutí, jehož výsledkem by mělo být snížení počtu azylantů v ostrovním království. To se potýká s obrovským přílivem běženců. V roce 1991 zde požádalo o azyl 54 tisíc osob, loni už tento počet přesáhl 110 tisíc lidí.

Návrh plánu, který počátkem března prosákl z britského ministerstva vnitra na veřejnost předpokládá, že Albánie (nejchudší země na evropském kontinentě) ubytuje uprchlíky ve zvláštních táborech, zatímco jejich žádosti o azyl budou vyřizovány úřady na britské půdě. Opatření je zaměřeno především na ekonomické migranty, kteří k břehům na západní straně kanálu La Manche míří stále častěji.

V budoucnu by nemuselo zůstat jen u Albánie. Pokud se Blairova vláda dohodne s Tiranou a pilotní projekt uprchlických táborů v cizině se zdaří, chce Británie do svého plánu zapojit i další jiho a východoevropské země. Spojené království tak testuje možnou budoucí imigrační politiku Evropské unie. Záměrem platit chudším státům za budování záchytných táborů pro uprchlíky, kteří míří na Západ, se mají zabývat i ministři členských zemí EU na schůzce v Bruselu.

Přes oficiální popření záměru vybudovat v jihovýchodní Evropě utečenecká střediska je strategické britské

vlády celkem jasná. Dá se tak usuzovat z genozetohoto plánu. Nejvyšší soud v únoru zrušil několik nových zákonů Blairova kabinetu, které ostře snižovaly nárok žadatelů o azyl na sociální ochranu. Ministr vnitra Blunkett nato přidal Albánii na list bezpečných zemí, ačkoliv ministerstvo zahraničí na svých webových stránkách stále varuje Brity před cestou do Tirany kvůli rozšířenému držení ručních zbraní a přítomnosti nakažlivých nemocí.

Způsob, jakým Británie půjde po choulostivé cestičce kolem ras, politiky a požadavků na pracovní sílu, bude určujícím bodem v debatě o budoucí podobě imigrace. Zdá se, že hlavní roli bude hrát snaha hledat schopné a vzdělané imigranty jako dlouhodobý zdroj pracovní síly.

Ani problémy s přistěhovalci však nedovolují Britům a Albáncům odsouhlasit nápad nazahraniční utečenecká střediska.

Milan Brunclík, *Občanské noviny - Člověk v tísni* - společnost při ČT v rámci projektu Migrace. 24. března 2003

Pro lidi, kteří netrpí ztrátou paměti připomínám, že svého času kladl určité nároky na imigranty do naší země a tedy o totéž, o co dnes usiluje Blair (vzdělání, určité pracovní návyky a kultivovanost) PhDr. Sládek a jaká byla reakce? Po mnoha dni nekončící řevy všech médií o "odpudivém" rasismutohoto politika. Co

Zlepšit práci soudů

Rozhodují konexe, peníze a dokonce i sympatie nebo antipatie

Domoci se spravedlnosti je dnes pro obyčejného člověka prakticky nemožné. Rozhodují konexe, peníze a dokonce i sympatie nebo antipatie jednotlivých soudců vůči stranám sporu. A že při účasti Republikánů jsou sympatie soudců vždy na straně druhé je snad jasné každému. Dosud proběhly dva pokusy o reformu justice, ty však v podání dvou ministrů spravedlnosti pouze fungovaly, ale pouze tím, jak zajistí soudcům pohodlný život. Soudci jsou neodvolatelní, jmenování na doživotí bez ohledu na jejich předchozí činnost a velmi dobře finančně zajištěni. Společnosti za to ovšem nic neodvádějí, jak mohou dosvědčit celé zastupy nebožáků, kteří přišli díky chybným rozhodnutím soudů o veškerý majetek a na dlouhou cestu do Štrasburku nemají ani peníze, ani odvahy.

Je třeba, aby se díky změně podmínek po příštích volbách naše země dočkala třetí reformy, která ovšem nebude reformou justice pro soudce, ale pro lidi, kteří soudce ze svých daní platí. K tomu je třeba splnit několik základních podmínek.

1. Soudcem se může stát pouze bezúhonný občan, který nikdy nebyl členem KSČ ani jiné zločinecké organizace, a to po alespoň dvacetileté právnické praxi. Stát se soudcem je čest a tomu také musí odpovídat uchazeč svým životem.

2. Soudce lze odvolat nebo mu uložit kárné opatření za závažná porušení etických a morálních pravidel nebo nezákonná rozhodnutí.

3. Přidělování případů jednotlivým soudcům musí zůstat nestranné tak, aby nemohl vzniknout ani stín pochybností o dodržování ústavního principu nikdo nemůže být odtahován svému zákonnému soudu.

4. Jednání soudů je třeba zachytit doslovně, stenozáznamem, který by odstranil současné přetlumočení slov účastníků a tím jakékoliv pochybnosti a zkrslení průběhu řízení.

5. Anglosaský porotní systém je jediným řešením problémů se spravedlností v naší zemi. Přesvědčit dvanáct lidí je vždy těžší než jednoho soudce a to i pro profetického mafiánaspolupracujícího sBIS. A.K.

Pokrytectví české žurnalistiky

Václav Klaus ve snaze dostat se na Hrad nepohrdl ani hlasy komunistů

Dne 13. března tohoto roku se z článku Martina Vrby "Údrzábář socialismu" kromě obvyklých klišé na oslavu prezidenta V. Klause i několik zajímavých myšlenek. Jedna z nich je velmi pozoruhodná a jako asi jediná pravdivá. V. Klaus ve snaze dostat se na Hrad nepohrdl ani hlasy komunistů. M. Vrba to trefně pojmenoval: "Nadbiháním komunistům projevůl Václav Klaus mimořádnou nestoudností". Dále se už ovšem jenom plete. Podle něho prý "doba Klausových vlád přece nebyla mafiánským kapitalismem..., ale jen nenáročným

socialismem s lidskou tváří." Vrcholem je však poslední odstavec článku. "Musíme uznat, že to byl Klaus, díky němuž se Miroslav Sládek nikdy nestal významným politikem. Je to jedna z Klausových nepopíratelných zasluh...", končí M. Vrba. Ve světle těchto slov bylo dobré se zamyslet nad všemi Klausovými výroky a velmi pečlivě zvážit zda je myslí doopravdy nebo zda mu jde jen o to vzít vítr z plachet Republikánům a obrát o hlasy Dr. Miroslava Sládky?! P.P.

A otec pravil: "Synu, dokonči moje dílo!"

V celém konfliktu nejde jen o jednu zemi tj. Irák a o svržení diktátora Saddáma Huajna, ale i o další země islámského světa

Vypadá to, že zastánce lidských práv, poslušných a neškodných obyvatel celého světa vyrazil na další "křížovou výpravu" za účelem šíření nového náboženství tzv. amerikanství do zemí pohanských.

Proti němu však stojí silný nepřítel. V celém konfliktu nejde jen o jednu zemi tj. Irák a o svržení diktátora Saddáma Husajna, ale i o další země islámského světa. V současné době téměř nic nenavědčuje tomu, že by S. Husajn neměl být poražen. Vítězství Spojenců by však mohlo rozpoutat "svatou válku" vedenou proti všem nepřátelům islámu. Viz Izrael.

Na jednu stranu se USA zbaví toho tolik nenáviděného a přesto léta trpěného Saddáma, na druhou stranu může očekávat zvýšený počet teroristických útoků. USA

mohou pohlídat celou zemi, ne však jednotlivce. Je třeba si říci, zda jde G. Bushovi ml. opravdu jen o svobodu Iráčanů. Proč by nějaký stát vyhazoval desítky miliard dolarů kvůli nějakým islámistům zaspaných písemem? Odpověď je jednoduchá. Protože pod tím písemem jsou litry tekutého zlata ROPY!

Na válce nejprve vydělají zbrojařské firmy, samozřejmě ty americké, poté firmy, které se zapojí do obnovy Iráku a američtí ropní magnáti. Není nadto mít pod kontrolou zemi ropou oplývající.

A co na celý konflikt země medem a strdím oplývající? Její představitelé vlastně ani neví, zda válčí nebo ne.

Martin Mynařík

Duben 2003 Ivo Vlk

Prudké zdražování potravin po vstupu České republiky do Evropské unie

Bude konec s levným máslem, sýrem, cukrem a masem, základními složkami stravy. Pohyb cen způsobí především odbourání celních překážek uvnitř unie

Probíhající kampaň o vstupu do EU je vedena ze strany vlády a parlamentních stran velmi emocionálně, což je pochopitelné, když si spočítáme, jaké platy je a jejich rodinné příslušníci čekají. Proto, aby kampaň vypadala alespoň trochu objektivně si tuto apologeti EU ze zistných důvodů, vytvořili několik pidiskupinek a již s programem řečnické ano nebo ne. Je úplně jedno co říkají, protože tito jednotlivci mají vytvořit Potěmkinovu vesnici rábdoby demokratické společnosti. Aby je budování této vesnice nestálo příliš velkou námahu, je jim dáván neuvěřitelný prostor v médiích. Každý den na televizních obrazovkách nebo na stránkách novin předvádějí to, jak by demokracie vypadat neměla. Málokdo z nich však kdykoliv sáhne ke konkrétním argumentům, natož číslům. Abychom tento nedostatek oficiálních informací nahradili musíme konstatovat, že po vstupu do EU zdraží potraviny minimálně o 30 %. Bude konec s levným máslem, sýrem, cukrem a masem, základními složkami stravy. Pohyb cen způsobí především odbourání celních překážek uvnitř unie. To lze očekávat nejdříve od března příštího roku. Těžko si tedy bude moci někdo dělat u potravin takové zásoby jako si kdysi lidé dělali tím, že naplnili vany benzinem, jen co zaslechli fámy o jeho zdražování. To je možné

tak leda u francouzského nebo španělského vína, ale to je také jediná položka, která naopak zlevní a definitivně pohřbí většinu českých a moravských vinařů. Vzrostou i ceny banánů a exotického ovoce.

Všechny tyto úvahy o třicetiprocentním zdražení potravin však mají ještě jednu velkou neznámou. Vycházejí z toho, že i po vstupu do EU bude i nadále fungovat naše domácí zemědělství. To však již dnes neuvěřitelným způsobem skomírá a drží se při životě prakticky je díky dotacím. Ty však mají být zároveň s pádem celních bariér odstraněny také. Pokud tedy česká vláda nesplní svůj slib a nebude dorovnávat podporu zemědělců z vlastních zdrojů, ztráty zemědělců porostou do hrozivých rozměrů a domácí zemědělská výroba padne. Obchodníci budou nuceni dovážet náhradou za chybějící potraviny dražší zboží z unie. Dojde k paradoxním situacím. Domácí zemědělství padne, ale na naší půdě budou hospodařit cizinci. Ti však zde vyprodukované potraviny nebudou prodávat za původní ceny, ale v rámci reexportu za ceny obvyklé v unii. Ceny základních potravin tak vzrostou podle našeho předpokladu o více než vládou deklarovaných třicet procent.

Martin Stříbrný

Řád aprílového lva pro Havlovou

Od našeho bulvárního tisku se dá očekávat vše, co hraničí se stropem masmediální konzumace

Od našeho bulvárního tisku se dá očekávat vše, co hraničí se stropem masmediální konzumace. Vedoucíplátek BLESK v zahlcování mozků svých čtenářů opět došel až na vrchol dne 1. dubna 2003. V den, kdy každý lže v jisté formě recese jako když tiskne.

Na "apríla" zveřejnil nejrozšířenější bulvární blábolutisk na své druhé stránce, plně rábdoby politických informací, fotomontáž Dáši Havlové s Řádem Bílého lva na krku. V krátkém textu byla zmínka o navrzení této rozporuplné "héřečky" na nositelku nejvyššího českého státního vyznamenání. Údajně se její jméno objevilo mezi 53 navrženými na nositelku tak významného ocenění.

Doporučení prý zaslali Poslanecké sněmovně občané a různé záhadné organizace. Havlová měla zaujmout pozornost těchto individuí a spolku svou reprezentací "Česka" při loňském pražském summitu NATO.

Tato nehorázná drzost, hloupost a zaslepenost si ten den zahrála s mou srdeční slabostí. Bílý lev není šerifská hvězda vystřelená vduchovkou na nějaké pouti! Toby simělí "dášohavlovci" pořádně zapsatza uši!

Když Gaius Julius Ceasar

Pochybují, že dnešní váleční stratégové se někdy vážněji zabývali antickými autory

Když Gaius Julius Ceasar psal svoje paměti o válkách kolem Nilu, Eufratu a Tigridu, dávno to nebyly zvukující říše Sumerů, Asyřanů a Babyloňanů, ale jen státečky s dnes většinou zapomenutými jmény. Nemohl tušit, že moc, zlato, drahokamy a další majetek, které po vítězných bitvách stěděl dělil mezi své důstojníky, nahradí po dvou tisíciletích války o černé zlato naftu a petrodolary. Organizace arabských zemí vyvážejících ropu OPEC, založená 1960 Saúdskou Arábií, Irákem, Iránem, Kuvajtem a Venezuelou, disponovala třemi čtvrtinami světových zásobropy.

Oporou Caesarovy vojevůdčovské moci byly jemu osobně oddané profesionální a žoldnéřské vojenské specializované oddády a logistické sbory. Cílem Caesarovým bylo pro tehdejší globální říši nastolit římský mír. Spřátelené regionální režimy, které by zaručovaly klid, prosperitu a příjmy často za cenu opatření, která nebyla ani ve vzdáleném mocenském centru přijímána se všeobecným nadšením. Politický mechanismus se mazal jednak korumpováním místních vládců a dalších všehoschopných kolaborantů a jejich do té doby nemyslitelným povyšováním mezi globální mocenskou elitu, jednak velkorysým zacházením s názorovými odpůrci. To se nakonec stalo Caesarovi osudným. Dnes také ví díme, že voje ns ké taktickostrategické otázky, které řešil on a jeho velitelé, se příliš nelíšily od dnešních moderních armád a jejich generálů v Iráku.

Klíčovými úkoly bylo udržení bezpečného týlu, zaji-

Čtenáři mi doufám prominou a nebudou se zlobit, když si teď dovolím srovnat alespoň trochu našeho Lvička v bílém s dvěma vojenskými oceněními v zahraničí.

Francouzští legionáři s úctou vzhlížejí na své slavné spolubojovníky, honosícími se na prsou zavěšeným Bílým křížem a ve Spojených státech amerických se těší maximální pozornosti voják s Purpurovým srdcem (vyznamenání zazranění vboji).

Shrme-li to do jedné kostky, má každé vyznamenání, řád či medaile svůj důstojný post a vypovídá o svém nositeli, co je na jeho osobnosti nejlepší. O momentálním dovršení jeho snahy být hoden svého ocenění. Vyznamenání mu též dodá impuls k tomu, aby byl ještě lepší; a státník, vědec, voják či lékař.

Děsím se dne, kdy uvidím stát Havlovou vedle též navrženého legendárního giganta v letecké bitvě o Británii generála Františka Fajtla, který si stoprocentně zaslouží nosit Řád Bílého lva již několik desítek let. V žádném případě "umělkyně", která neumí ani vyvenčit své psy.

Vladimír Cékota

štění přechodu řek a neporušenost zdrojů pitné vody. I diverzní akce nepřítelů byly efektivní včetně vraždění, které bylo na denním pořádku. Několkatisicové části vojsk na obou stranách byly občas místo boje vyčleňovány na kopání nových studní a budování obranných linií a základen. Města a území byla podtunelována sítí chodeb, nástrah a bludiš. Problém? Moře a přístupy do přístavů. Počasí ve vnitrozemí ale muselo být tehdy daleko vlídnější než dnes, nebo klimatické poměry autor válečných pamětí skoro nezmiňuje.

Pochybují, že dnešní váleční stratégové se někdy vážněji zabývali antickými autory. Asi toho více vědí o nepoučitelnosti Hitlerových armád a selhání jeho bleskové války. Letos z dějin koloniálních válek znovu ale vstoupí na scénu i "generál Heat" vedro, dobře známé bývalým koloniálním mocnostem.

Čeští technici a montéři budující průmyslové komplexy v Iráku minulá desetiletí (dokonce i v době ozbrojeného konfliktu s Iránem) by o "Mr. Heatovi" také mohli vyprávět. Vedra mezi 50° a 55°C nad nulou, montérky šedobílé od vypocené soli z vlastního těla během hodinové práce, utření i jen sedět na montážním kufru během dne. Hromady těžkého plechu, pokud nebyly ukotveny řetězy, když udeřily větrné víry, zmizely v bouři jako v pohádce z Tisíce a jedné noci...

Koaliční armády už teď dělají svoje extrémní válečnické řemeslo a mají to přes všechnu techniku těžší než legie a kohorty Ceasarovy. Léto arabského subkontinentu seblíží času nenázybyt.

Co

Dopis čtenáře

Pokračujte, i kdyby to měl být jen jeden list

Vážená redakce, panešéfredaktore,

Rád bych se svými přáteli přispěl ke zpeštění tohoto, v naší republice ojedinělého časopisu, nebo politických novin. Dohodli jsme se, že sepíšeme kolektivně některé naše názory a pošleme vám je k posouzení. Moc bychom si přáli, aby Republikáni získali znovu ztracené pozice, stali se parlamentní stranou a mohli více ovlivňovat veřejné mínění.

Vím, že to není v současné době jednoduché. Stále je dost takových, kteří hledají jen prospěch a peníze a ostatní je jim lhostejné. Také se ani moc nedivíme, že mnozí Republikáni se nechali zastrašit, podplatit nebo jinak získat, aby co nejvíce Republikány poškodili.

Domníváme se, že stále probíhá skrytá, ale o to nebezpečnější kampaň proti vaší straně a vám osobně. Strach z Republikánů je až neuvěřitelný. Jakou nenávist musí vyvolávat už jen samotný týdeník Republika. Co se cikácké noviny všemožně snaží vnutit veřejnosti za cenu obrovských nákladů a financí a mimořádného pracovního úsilí různých všehoschopných pisálků, dnes a denně, to je vše zbouráno perfektní informací, uvedením logických argumentů v Republice. Zlikvidovali Špigl, který také nenáviděl, nyní zbývá Republika. Velmi se obáváme o její budoucnost. Pak už bychom neměli vůbec žádný zdroj fyzické a duševní síly k překonání každodenních problémů. Pokračujte, i kdyby to měl být jen jeden list.

J. Pešek, Brno

Mrchožrouti objevili Eldorado!

Kolik dalších Iráků s miliony prostých lidí čeká v budoucnosti na vyhnání svého "Husajna"?

Ministr obrany J. Tvrđík si v sobotu 22.3.2003 postavil "na koberec" české firmy, které na náklady svého ministerstva vozil do Kuvajtu. Tito hříšníci nezískali v záli-vu žádné kontrakty i přesto, že velvyslankyně České republiky v Kuvajtu J. Hybáškova se snažila českým společenstvem pomoci získat prostor v poválečné obnově Iráku. Jednalo se o jižní sektor, v budoucnu patřící Velké Británii. České firmy mající v državě značné množství kapitálu a kontraktů po celém světě, by se mohly zapojit do obnovy zničených rafinérií, infrastruktury, zemědělství ... Zkrátka strčit nos do všeho, z čeho by mohlo něco "kápnout". Od bandy výtečníků, která vytížila Tvrđíkovo letadlo se ani nedalo nic jiného očekávat.

V zoufalé naitvě se jako hyeny vrhly do trháni masa, které ještě nezdechlo. Kde se bere v těchto vyvrhelech středu Evropy tak nehorázná drzost začít si rvátz cizi-

ho, rvát si z umělé vytvořené oběti?

Spiklenci (rozuměj Spojenci) rozbombardují celý Irák během několika týdnů, či měsíců. A ve stopách jejich tanků, které ještě nezavál pouštní písek již spěchají mrchožrouti jako vejce podobní pasažérům z Tvrđíkova letadla. Ukazovky šermují po zdevastované krajině a parcelují zuboženou zemi ku vlastnímu prospěchu. Za ropu, jediné bohatství, které tato země má, časem "obnoví", co se dá. To by ale nebyl mrchožrout mrchožroutem, aby si všechnu tu ekonomickou, ekologickou a humanitární pomoc nepojistil svou věčnou přítomností.

Kolik dalších Iráků s miliony prostých lidí čeká v budoucnosti na vyhnání svého "Husajna"? Z které další země se stane objevené Eldorado nenasytných mrchožroutů?

Vladimír Cékota

... a tak to vidím já

Jednota

Motto: „I tujta národ rozdělený ve slomky, jehož každý zlomek se sám považuje za národ.“

Společný osud lidí tvořících národ je určen jejich společným jazykem, kulturou a historií. Vnitřní různorodost příslušníků národa a jejich osudů vytváří přesto integrální celek. Není však možné jednotlivé složky od sebe oddělovat a posuzovat národ jen například podle jazyka. Objektvním příkladem jsou občané anglicky mluvících zemí, jednotní jazykově a přitom uznávající za odlišné národy (Američané – Angličané). Zde byla udržena jednota jazyková, což však nestačí v případě chybějících složek kulturní a historické. V opačném pohledu různost jazyková ještě nemusí při jednotě kulturní a historické nutně vést k závěru, že danou skupinu nelze považovat za národ.

Kdybychom považoval za jediný znak určující z dané množiny obyvatel národ, byla by situace z pohledu Československa a jeho národů zcela jednoznačná. Bylo by možné rozlišit národ český a slovenský. Pokud zahrneme do výčtu určujících znaků i další výše zmíněné faktory, situace se komplikuje a může vést buď k uznání národů tří – českého, moravského a slovenského a při ohlédnutí od početního stavu až čtyř, zahrnujícího i Slezsko. Anebo k hlásání teorie čechoslovakismu, neuznávající jednotlivé národy a považující za jeden národ občany Československé republiky.

Čechoslovakismus je v současné době kritizován a právem opuštěn, i když ani tomuto přístupu nelze upřít některé prospěšné rysy. Byl to pokus o jednotu, která měla usnadnit přežití státu i jeho národů. Ve svém důsledku se však tento přístup neosvědčil a až již skutečně, anebo zdánlivě poškodil naše národy. Dnes je odpor vůči němu zneužíván v politickém boji. Sám o sobě by však těžko mohl vyvolávat emotivní stavy a proto je nutné směřovat různé úrovně kategorií a sestoupit až na úroveň konkrétních vztahů mezi regiony a třeba i jednotlivými městy. Z toho potom vyplývají i různé obvinění z prago-, bratislavo- a jiných centristů.

Ne z hlediska současné vnitropolitické situace, ale z hlediska dlouhodobého, je uznání všech tří prvků pro rozlišení národů optimální a poskytuje všem občanům Československa dostatečné znaky. Každý národ Československé republiky má možnost při samosprávě dosáhnout dostatečného rozvoje podle svých vlastních schopností. Navrhované formální vyjádření tohoto jevu ve formě spolkového uspořádání je odvozeno od občanského a ne národního principu. Proto každý národ na území své spolkové země bude mít voiký počet příslušníků jiných národů, což bude přispívat k propojenosti a udržování kontinuity společného vývoje.

Takto vnitřně diferencovaný, ale vně jednotný stát bude skýtal dostatečné jistoty pro další vývoj a bude schopný vytvořit nezbytně nutné

Dopis krajana Dopis krajana

Vážení,
posílám vám tuto kopii jednoho z článků v krajském tisku, uveřejněných při příležitosti mých 80. narozenin. Činím tak jedinečně proto, abych zdůraznil, že následující výzva je podložena zkušenostmi v širokém světě, veřejného pracovníka v činnosti kulturní, politické a hospodářské.

Národy Střední a Východní Evropy si v dohledné době zvolí směr příštího vývoje. Také český národ a naše Vlast stojí před tímto rozhodnutím. Je žádoucí, aby každý občan šel volit a volil dobře! Nečekejme, že z ciziny dostaneme něco zadarmo, že nám zaručí svobodu a prosperitu. Plané sliby a klam světových vůdců dravého liberalismu varují dostatečně. Už Velká francouzská revoluce začala heslem VOLNOST, ROVNOST, BRATŘSTVÍ a utopila se v krvi. Zbytečné války ničily hodnoty a životy mnohých nevinných obětí. Bombardováním i okupací národů nelze budovat mír ve světě. Právo silnějšího neplatí jen v džungli. Nepraví vůdčové podporovali nacisty ještě po mnichovském diktátu v r. 1938 a po válce formou velmocenských zájmových sfér uvrhli do otroctví větší část populace světa. Udržovali bolševiky u moci a ještě dnes chrání komunisty zjevně i ty zakulené. Dnes si říkají globalisté a pod třípým zlatého teleme miní "sjednotit" též Evropu. Podívejme se dobře, co

prosazují jejich služebníci, technokraté v Bruselu: Prosazují civilizaci smrti (už dnes Český národ vymírá), snižují náboženské přesvědčení; rozvrací morálku, spořádanou rodinu apatriotismus; podlamují důstojnost člověka a jeho nezadatelná práva; neuznávají nadřazenost přirozených zákonů; svobodu nazývají zvlášť sobeckých zájmů a neústupnost tzv. tržní ekonomie; stranickým prosazováním kvót výroby, subvencí a tarifů ničí možnost přežití v zemědělství a svobodném podnikání vůbec; rozkrádání národního majetku nazývají privatizací, atd. atd.

Lidová a socializující demokracie jsou podvodné. První vyřadila občanskou většinu národů a druhá nesmyslným řízením zadlužuje i příští generace. Národní fronta i sociální demokracie jsou antisociální. Poslanec a senátor má odpovídat za své činy voličům a hlasovat podle svého svědomí. Nesmí být sešněrován koaliční, či opoziční smlouvou. V řízení státu má platit zdravý selský rozum, po vzoru Antonína Švehly a Rudolfa Berana. Jsem v exilu posledním nástupcem v této řadě. Domovu jsme dosud nemohli předat kontinuitu. Nepřestaneme prosazovat PRAVDU, spravedlnost podloženou milosrdenstvím, solidaritu, ušlechtilost a krásu. Nikdo nás nekoupí, aninás nezastraší!

Václav Jiří Vostřez

Opora duchovní a světská (K osmdesátinám Václava Jiřího Vostřeze)

Letošního podzimu se dožívá osmdesát let Václav Jiří Vostřez. Má nesmírné zásluhy především na rozvoji československého ducha. Československý duch je formován v bázni Boží a zákonech Božích. Svou snahou

po dokonalosti za všech okolností, po vzoru Kristově, láskou ke každému bez rozdílu a všemu co s tím souvisí, dosáhl nyní v pozemském pojetí neporovnatelného stupně vyspělosti. To se projevuje především v

... a tak to vidím já

podmínky pro svobodný rozvoj jednotlivců i národů žijících na jeho území. K nezbytným společným funkcím bezesporu patří společná armáda. Jednotné velení a optimální rozmístění armády po celém území umožní rychlý zásah a jednotné velení zaručí akceschopnost. Diskuse na jiná témata spojená s obranou státu je možná, nelze však ustoupit z principu jednotného velení.

Československo bylo od svého založení státem mnohonárodnostním, pokud ne přímo mnohonárodním. Obrovské menšiny německá i maďarská se daly v určitých časových údobích označovat dokonce za většiny, což je případ poměru slovenského a maďarského obyvatelstva před druhou světovou válkou. Své početní síly podložené i převládajícím jednotným názorem dokázaly menšiny využít ve mí obrátě i v politice a jako příklad můžeme uvést výsledky henleinovců v druhé polovině třicátých let.

Vliv dosažený národnostními menšinami, pokud byl odstatečně velký, byl v naší historii vždy použit zásadně proti zájmům, jednotě a prospěchu Československé republiky. Z toho vyplývala i opatření po skončení druhé světové války. Tato opatření, pro která se všeobecně používá termín odsunu, jsou sice dnes kritizována, ale pro osud naší země a její budoucnost jsou jednoznačně prospěšná. Početní stav i vliv národnostních menšin poklesl díky odsunu natolik, že si státotvorné národy Československa zachovávají dominantní roli i přes populační stagnaci.

Dnes mají národnostní menšiny zaručen ústavou svobodný kulturní, politický a ekonomický rozvoj a také se nikde neresetkávají s útliskem, což se nedá říci o našich menšinách u sousedů, jako například v Maďarsku. Ve svobodném rozvoji národnostních menšinám nikdo nebrání, ty si je však vykládají poněkud zvláštním způsobem. Toleranci nelze v žádném případě pokládat za slabost. Národnostní menšiny si díky své netoleranci, udržování rodinných vazeb a vyšší natalitě vytvářejí uzavřené enklávy, které mají tendenci se prosazovat nejprve jazykově, poté správně a nakonec se, byť formálně zůstávají součástí naší republiky, věcně přibližují své původní vlasti a mají tendenci i přejímat její zákonodárství. Tím ovšem narušují svrchovanost naší republiky, její územní celistvost a stávají se zpočátku skrytým, ale přece jen existujícím nebezpečím pro její existenci. Národnostním menšinám nikdo v jejich rozvoji nebrání, ale musí si uvědomit zcela jasně kde žijí, dodržovat zákony této země a naučit se jeden z dvou úředních jazyků, buď češtinu, anebo slovenštinu. V případě, že by jim to bylo zatěžko, mohou se v rámci svého přirozeného a nezadatelného práva vrátit do své původní vlasti.

Pro naše národy však platí zcela naprosto a přirozeně, že mohou obslat jen při dobrovolném a zcela přirozeném spojení. Zvláště za nepříznivých vnějších i vnitřních ekonomických i politických podmínek.

45

naši stupnici hodnot.

Československý duch se však v poslední době vyvíjel a bujel jen v exilu, nebo doma se otevřeně vyvíjet nemohl. Pravý československý duch druhé poloviny 20. století není nikým lépe představen než právě osobností Václava Jiřího Vostřeze. V normálních poměrech by nepochybně bylo víc takových jako je on. Nebýt pohnutého období posledních 64 let, kdy nacismus byl nejdříve nahrazen socialismem Národní Fronty, pak vládnou komunistů a v poslední době neokomunismem.

Až na pár podrobností se všechny tyto "ismy" podobají sobě jako vejce vejci. Jako všude ve světě, jejich vliv i na československého ducha měl být jako morová epidemie. Ale nebyl. Nalákají vždy své oběti nehorázně lživými sliby. Pak s nimi zatočí jako podle starého českého přísloví: "Čin čertu dobře, peklem se ti odmění." Svorných je nepočítaně a noví, neznalí stále přicházejí a pak platí (za svou neznalost, když už ničeho víc, tak významu tohoto přísloví).

Nemohlo to tak dopadnout i s Václavem Jiřím Vostřezem? Nedopadlo. Naopak, na lidi jako je on vlast vždy čeká. Co je na něm k obdivu? Mnoho. Odlišuje se od svých vrstevníků a žijících soukmenovců. Důrazem na hodnoty ve svém životě a práci. Hledáním vedení a pomoci Boží v modlitbě i jinak. To je něco, co se ve všeobecném zmatku dnešního života ztrácí. Jen málokdo si nenechá vzít svou Bohem danou podstatu. Bez ní se však nedá nic dokonalého udržet ani nic nového postavit.

Není zde ani zdaleka místo na to, aby se mohlo popsat vše, o co v osobnosti Vostřeze jde. Několika příkladů a epizod z jeho života by mělo postačit k osvětlení.

Komunistické zlo přišlo do Československa s počátkem jeho dospělého života. Postavit se proti němu bylo v té době přirozené. Důsledky ale pak byly celoživotní. Nejprve, ze dne na den, přerušeni celého dosavadního života. Nucený odchod do zahraničí, včetně rozlučení se s kariérou. Potom zcela odlišné životní prostředí a bezprostřední zapojení do exilové práce. Vše zcela jiné, než na co se mohl kdy připravit.

Zdalo by se, že takových, jako je on, bylo mnoho. Kdo z těch mnoha se však zapojil do exilové práce hned? Kolik z těch mnoha se zapojilo do exilové práce kdykoli později? Kdo z těch mnoha se sám označuje za exulanta a pro národ nikdy nehnu ani prstem nebo se zaprodal kolaborantům různých odstínů? Kdo z těch mnoha nejen, že nehnu ani prstem, ale naopak škodil spoluprací s autoritami, a již to byli autority přímo komunistické nebo jinak nastrčené. Kdo tápal, aby se čas od času nechal manipulovat československou tajnou policií v zahraničí, aniž by o tom třeba i věděl. Ten, kdo nikdy nezklamal, jako Vostřez, pak musí vynikat nad ostatními. Přirozeně.

Ve vlastní nejlepší lidé hynuli jako psi v koncentračních táborech za nacismu a komunismu a spoléhali na pomoc exilu. Kolik lidí v emigraci se však zapojilo do exilové práce a pomoci vlasti účinnými prostředky, třeba jen finančně? Vostřez, například, svou práci pro Křesťanskou akademii v Římě přispíval, nejen finančně za sebe, ale organizováním předplatitelů z Kanady a z celého světa. Tak měl český katolický tisk po dlouhá desetiletí platformu pro intelektuální rozvoj. Ani tento vliv na vývoj československého ducha nebyl malý.

Duch není žvanec na přežití, i když všelijaké autority, skutečné i neskučné, se snaží omezit život jen na to. Lidi musí mít víru, aby mohli mít naději v době, kdy se vše kolem bortí. Vostřez měl hlavní zásluhu třeba na tom, že se socha Panny Marie v exilu dostala do Prahy v co nejkratším čase. Jako vždy to bylo přes odpor mnoha vlivných nepřátel. Nyní vévodí Praze za zra-

dy Premonstrátského kláštera na Strahově.

Duch národů se nemůže rozvíjet a veřejně projevat v době totality jakéhokoliv jména. Pokud se neudrží, ochabuje a později zapomíná. Vostřez to pochopil a s nadšením se zapojil do akce na obnovení mariánského sloupu v Praze. Národní minulost má své symboly a jsou mezi nimi ty, kterými je národ spojen s Bohem. Ty mají ukazovat národu cestu. Současně mají připomínat bezbožníkům, jakou cestou šel národ a kam míří.

Pokud národ trpí, exil nesmí přestat ve svém úsilí o změnu. Ve 20. století se na území historických zemí vrazilo jako nikdy před tím. Za nacismu vrazili domácí obyvatelstvo cizinci, v době předúnorového socialismu a za komunismu pak místní lůza, vše s pomocí státního aparátu. Nyní v neokomunismu se v Čechách loupi zadenního světla jako nikdy před tím.

Všechny státní aparáty mohou dělat, že se jich to netýká, pokud se něco takového děje. Nemohou ale smazat svůj podíl navině. Ve dřívějších "ismech" se obyvatelstvo terorizovalo na soudech, ve věznicích a koncentračních táborech, teď se nechává terorizovat bez soudu loupežemi.

Jsou mnozí doma i v zahraničí, kterým nic takového nevádí a buď kolaborovali nebo kolaborují. Československý duch ale nebyl nikdy duch kolaborující. Vostřezův exil a organizace, které většinou vedl nebo ve kterých se účastnil, nikdy nekolaborovaly se zlem. Tím se odlišuje od samozvaných vůdců v zahraničí i doma.

Vostřezova starost o československého ducha nebyla jen tendenčně ohebná. Ve svých organizacích, publikacích a zprávách třeba vždy zdůrazňuje nezanebatelná práva Podkarpatských Rusinů na vlast a domov. Jeden za všechny a všichni za jednoho, tak jak jsme na to zvyklí.

V době největšího zoufalství, kdy se zdálo, že komunismus přetrvá věky, ještě dávno před převratem v roce 1989, pořádal Vostřez Poutě národní obrody k Panně Marii v exilu. Ta tehdy ještě stála v zahradě benediktýnského kláštera v Listě, předměstí Chicaga, ve státě Illinois v USA. Při té příležitosti pořádal symposia s dobovou a národní tematikou. Prozřetelost mu říkala, že komunistické zlo padnout musí. Vlval lidem do srdcí naději v době, kdy už tam žádná nebyla.

Správný duch národů je důležitý. Bez něho se vše zvrhne v primitivnost v činnosti (vraždy a loupeže) a zvrhlost (nekulturnost). S ním, naopak, vše směřuje k lidství.

Václav Jiří Vostřez se narodil 26. září 1922 v Záhornici na Opocensku. Jen výpis všech organizací, které jako předseda během svého exilového života řídil, či akcí, které organizoval, nejen pro českou exilovou, ale i anglicky mluvící kanadskou veřejnost a stejně tak, akcí a podnětů v popřevratové Československé a později České a Slovenské republice, by asi zabral víc místa než celý tento článek.

Z jeho světského, politického působení možno, pro nedostatek místa bez souvislosti vlivu na českého ducha, jen zaznamenat jeho dlouhodobé působení a současné předsednictví v Republikánské straně exilu, dále jeho dlouholeté působení, v poslední době jako mluvčího, ve Stálé konferenci křesťanských veřejných pracovníků československého exilu a stejně tak dlouhodobou činnost, včetně předsednictví, ve Společnosti národů střední a východní Evropy. K tomu můžeme přičíst ještě jeho účast na všem ostatním dění v exilu i doma.

Vostřezův příspěvek k vymezení pojmu československý duch není tedy nic méně než monumentální. Jednou větou, v československém duchu vyrostl a žil a podle toho také k němu přispěl. Vše to jistě bude, jak si zaslouží, předmětem plného literárního a historického zpracování.

Otilie Zolmanová

Oznámení

Pracovní porady pro kraj Vysočina, Jihočeský, Pardubický a Hradecký

Každou poslední sobotu v měsíci se koná na sekretariátě v Havlíčkově Brodě, Dolní 149 od 14,00 hod. pracovní porada pro vyševedené kraje.

Účast všech členů a zástupců krajů nutná!

V květnu a červnu tohoto roku bude z důvodu rekonstrukce uzavřen sekretariát naší strany v Praze. V období těchto dvou měsíců se obračete na ostatní sekretariáty. Po skončení rekonstrukce bude od 1. 7. 2003 sekretariát opět v obvyklém provozu. Aktivity pražské organizace nejsou touto rekonstrukcí nijak dotčeny.

Zdeněk Krampera

Dne 17. května (sobota) se koná v kinosále Ostrov v Havlíčkově Brodě celostátní porada funkcionářů naší strany. Zahájení v 11 hod. Účast povinná pro funkcionáře od úrovně okresu. Předsedové MORMS jsou vítáni.

Oznámení MORMS Příbram

Pro naše členy a příznivce pořádáme pravidelné schůze, které se konají vždy první úterý v měsíci od 16 hodin. Místem konání je salonek restaurace Na Březových horách v Příbrami. Bližší informace na telefonu 318 632 937, mobilní telefon 721 506 708 nebo písemně na adresu Jaroslav Dupák, Brodská 100, 261 01 Příbram VIII.